

[Finansministeren]

tragtningen om, at det at spare er det eneste, man ikke bør privatisere. Det tror jeg ved nærmere eftertanke er en fortaelse, for hvis vi skal have overskud på betalingsbalancen, så skal vi have et opsparingsoverskud, og vil hr. Behnke foretrække, at det opsparingsoverskud er i den offentlige sektor? Nej, det tror jeg ikke. Jeg tror, at hr. Behnke vil foretrække, at opsparingsoverskuddet er i den private sektor, og det er vi faktisk på vej til at få.

Hvis vi ser på situationen i 1986, så var der et opsparingsunderskud i den private sektor på 8,8 pct. af bruttonationalproduktet. Ser vi på det i dag, så er der faktisk i den private sektor et stigende opsparingsoverskud på henholdsvis knap ½ og godt ½ pct. af bruttonationalproduktet. Opgjort i milliarder kroner betyder det, at den private sektor har et overskud på sin betalingsbalance på 3 mia. kr. i 1990 og 7 mia. kr. i 1991. Det er faktisk den type positiv udvikling, vi har brug for videreføres.

Det er ikke særlig almindeligt med et opsparingsoverskud i den private sektor i Danmark. Siden 1960 har vi kun haft det én gang før, og det var i perioden fra 1981 til 1984.

Når vi havde det i den periode, var det, fordi de private investeringer var presset helt i bund på grund af den lavkonjunktur og på grund af den meget høje rente, vi havde dengang.

Når vi ser på opsparingsoverskuddene nu i 1990 og i 1991, så er det meget mere positivt, for dér har vi et opsparingsoverskud, selv om erhvervenes investeringer ligger på et ganske højt niveau. Det reelle erhvervsinvesteringsniveau i 1990 og 1991 ligger 45-50 pct. højere, end det gjorde i 1981 og 1984. Derfor er det ekstraordinært flot, at der har været tale om en stigende opsparing, som har vendt den private opsparingsbalance fra et ganske stort underskud til et lille overskud, og det er jo det, der bidrager til, at betalingsbalancen nu er på vej mod ligevægt.

Så jeg tror, at hr. Behnke vil give mig ret i, at en privatisering af opsparingen, forstået på den måde, at vi får en øget privat opsparing, også er en god privatisering.

Så var hr. Behnke og hr. Kofod-Svendsen inde på en række bogføringsovervejelser med hensyn til, hvad der bliver konteret på hvilken måde på statsbudgettet. Jeg vil gerne sige, at vi jo har lavet en kontoplanreform, som har gjort det noget mere simpelt at fjerne en hel masse af disse mærkværdige konteringer. Men jeg med-

giver gerne, at der er et stykke vej endnu, og jeg tilsiger derfor gerne Finansudvalgets medlemmer, at vi arbejder videre med den sanering, sådan at det bliver nemmere at finde ud af, hvad der egentlig er indtægter og udgifter og omvendt.

Hr. Behnke udtrykte Fremskridtspartiets mål som budgetbalance, skattelettelser og privatisering. Det kan blive svært, vil jeg sige, på nuværende tidspunkt både at gennemføre budgetbalance og skattelettelser, og derfor mener jeg, at Fremskridtspartiet bør analysere lidt på, om de mål, man har opstillet for forhandlingerne, overhovedet teoretisk kan opnås på samme tidspunkt.

Jeg har også noteret mig, at hr. Behnke sagde, at Fremskridtspartiets mål ikke er ultimative. Det er mål, man starter eventuelle forhandlinger med.

Når jeg vender mig til fru Mimi Jakobsen, vil jeg gerne starte med fru Mimi Jakobsens slutning, for den, synes jeg, var specielt god.

Fru Mimi Jakobsen sagde, at CD ville stemme for finansloven. Det er en klar melding. Fru Mimi Jakobsen sagde, at CD opfordrer Socialdemokratiet til at stemme for. Det er også en klar melding. Fru Mimi Jakobsen sagde, at CD, selv om de godt kunne få vanskeligheder ved at finde deres plads, hvis der blev indgået et forlig mellem KVR og S, alligevel ville anbefale, at KVR-regeringen og Socialdemokratiet indgik et forlig. Det synes jeg også er en klar melding, og jeg vil gerne sige, at i et sådant forlig ville vi gøre meget for, at både CD og Kristeligt Folkeparti fik deres andel og var med i forliget, fordi begge de to partier arbejder for en sådan løsning.

Så gav fru Mimi Jakobsen yderligere en klar melding, som jeg har noteret mig, og som jeg håber at andre i salen også har noteret sig. I forlængelse af, at fru Mimi Jakobsen opfordrede til forliget mellem KVR og S, sagde fru Mimi Jakobsen meget klart: Ellers må vi jo finde et andet flertal. En klar melding. Det tror jeg det er klogt at vi alle sammen tænker på under de kommende forhandlinger.

Når jeg så går til indholdet i fru Mimi Jakobsens bemærkninger i øvrigt, var jeg selvfølgelig glad for tilsagnet om vilje til vanskelige beparelser på områder, som man ellers ville have sagt nej til for et år siden. Sådan har vi det vel også selv: ting, vi selv ville have sagt nej til for